

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Proclum Cyzici Episcopum Sisinus creauit, quem tamen Cyzicaeni
neutiquam admittere voluerunt. Cap. XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

inſcripſit: Multas ac varias in illud congeſſit materias, eo quidem conſilio, vt ſe doctrinæ philoſophorum non exper- tem fuiſſe declararet. Quapropter præceptiones Geome- tricas, Aſtronomicas, Arithmeticas & Muſicas crebro citat. Quinetiam inſulas, montes, arbores, & alias res non magni momenti deſcribit: vnde opus inflatum & plenum inanis oſtentionis factum eſt. Quare, ſi quid ego iudico, neque indoctis, neque doctis prodeſſe poterit. Quippe indocti inſolentem illam, & nimio artificio elaboratam dicendi ra- tionem, quæ in eo eſt, animaduertere nequeunt: docti autem crebram eorundem verborum repetitionem, quæ in illo v- ſurpatur, condemnabunt. Cæterum quiſque de libris illis pro arbitratu ſuo iudicium faciat: ordinem verò temporum quibus res gerebantur, ab eo conuſum eſſe audeo equi- dem affirmare. Nam temporibus Theodoſij commemoratis, ad tempora Athanaſij Episcopi recurrit. Quod qui- dem ab illo ſapiffime factum eſt. Sed de Philippo ſatis: de rebus Siſinij temporibus geſtis iam dicendum arbitror.

*Quòd Proclum Cyzici Episcopum Siſinius creauit,
quem tamen Cyzicani neutiquam admittere vo-
luerunt.* CAP. XXVIII.

Mortuo Cizicorum episcopo, Siſinius Proclum Ci- zici Episcopum designat. Quem ad illam urbem pro- ſecturum anteuertunt Cizicani, Dalmatiumque mo- nachum Episcopum ordinant. Hoc ab illis factum eſt, ne- glecta illa lege, quæ iubet ne quis Episcopus designetur, abſque ſententia & authoritate Episcopi Conſtantinopo- lis. Legem autem propterea neglexerunt, quod Attico ſoli vti illi putabant, nominatim authoritatem illam cõcederet. Proinde Proclus cū ſuæ ipſius eccleſiæ adminiſtratione nõ obiret, in eccleſiis Cõſtantinopolis mãſit: in quib⁹ docẽdo permagnã laudẽ adeptus eſt. Sed de eo alius locus erit mihi plura diſſerẽdi. Siſinius vix duos integros annos in episco- patu gerẽdo cõfecerat, cū è vita deceſſit, Hierio & Ardabu- rio Coſſ. 9. Cal. Ianuarij. vir ob temperantiã, ob rectã ac piã viuendi rationẽ, deniq; ob benignitatẽ in pauperes omniũ ſermonib⁹ celebratus. Morib⁹ facilis affabilisq; simplex & veritatis amic⁹, ac p̄pterea nemini quicq̃ exhibuit negocij.

SOCRAT. HISTOR.

Vnde curiosis, & qui aliis faceffendo moleftiam delectabantur, offenfioni fuit, atque adeo apud eos in opinionem venit ignauia.

Quòd vbi Sifinius diē suum obierat, Nestorius Antiochia accerfitus, Conftantinopolitanum epifcopatum capessit, qui qualifnā fuerit ilico deprehensus erat. CAP. XXIX.

Post mortem Sifinij visum est Imperatori, propter homines inanium rerum appetentes, neminem ex illa ecclesia, licet multi Philippum, complures Proclum designatum cuperent, ad Episcopatum illum eligere: sed aduenam Antiochia accersere constituit. Erat namque illic Nestorius ex Germanica oriundus: voce cum primis sonora, linguaque disertata: & ob eam causam tanquam ad docendum populum admodum accommodatus, de illorum sententia accerfitur. Trimestri igitur spacio percurso, Antiochia Constantinopolim deducitur Nestorius: qui quam à plerisque ob temperantiam laude & prædicatione efferebatur, tamen quales præterea eius mores fuerint, primus illius doctrinae exorsus prudentibus viris satis demonstrauit. Nam simul ac Episcopus quartò Idus Aprilis ordinatus fuit, Felice & Tauro Coss. extemplo, cum orationem apud Imperatorem haberet, hanc sententiam, quæ multis in ore est, coram vniuerso populo protulit: Mihi, O Imperator, terram hæreticis tu purgatam tribue, & ego tibi cælum retribuam: tu mihi in profligandis hæreticis subueni, & ego tibi in profligandis Persis subueniam. Hæc verba quamuis illi, quibus odio habebantur hæretici, lubentes audiuerint, tamen his, qui ex oratione nouerint de interiore mentis cogitatione coniecturam facere, neque eius animi leuitas, neque iracundia, neque præterea inanis gloriae auiditas (præsertim cum ne minima quidem mora interposita, eiusmodi voces tam temere profunderet) obscura esse potuit. Imo verò etiam, si illud, quod in prouerbii consuetudinem abiit, dicere liceat, ne aquam ciuitatis iam degustauerat, cum homines acerbè & grauius persequi aggressus est. Nam quinto die, postquam erat Episcopus desi-